

Miskolcon szombaton délután két kereskedőpár követett el öngyilkosságot.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Miskolcra jelentik: Szombaton délután két kereskedőpár kísért meg öngyilkosságot. Krausz Lajos és neje a Széchenyi-uccán volt 35 évig jömenetelű cipőüzletük, amely a legismertebb cég volt Miskolcon. Nemrég azonban a cég tönkrement. A 60 éves Krausz Lajos nem tudott elhelyezkedni és ezért feleségével együtt elkeseredésükben öngyilkosságot követtek el. Denaturált szeszből ismeretlen mérget vettek be. Igen súlyos állapotban szállították őket a kórházba.

litották őket a kórházba.

A másik öngyilkospár Schwarzenberg Miklós és neje, akiknek ugyancsak a Széchenyi-uccában volt üzletük, aspirinnel mérgezték meg magukat. Az ő állapotuk is súlyos. Az öngyilkosság oka még nem egészen bizonyos. Beszélnek anyagi okokról, de arról is, hogy Schwarzenbergné, amióta másfél évvel ezelőtt két fivérét agyonverték, folyton öngyilkosságot emlegetett és most férjét is rávette, hogy közösen haljanak meg.

A Képzőművészeti Társulat — határozatképtelen.

(A Délmagyarország munkatársától.) A Képzőművészeti Társulat szombat délutánra tervezett választmányi ülésével visszavonhatatlanul bebizonyította, hogy nem életképes, akciókra a jelenlegi összetétele mellett egyáltalán nem alkalmas. A választmányi ülésen az ügyvezető igazgató, dr. Gyuritz Sándor és a titkár, dr. Korpácsi Gyulán kívül csak három tag jelent meg. A választmány ennél fogva, mint már annyi más esetben, ezúttal is határozatképtelen volt. A tagok érdeklődése ebben az egyesületben sohasem volt nagyarányú, hiszen a vezetőségben leginkább olyan urak foglaltak helyet, akiket társadalmi pozíciójukon kívül semmi más nem köt a művészet glóriás szekeréhez. A Képzőművészeti Társulatban még mindig nincs sem összetartás, sem munkakedv, sem felelősségérzet. Az ügyvezető igazgató és a titkár elkeseredetten könyvelik el a sorozatos határozatképtelenségeket, terveiket és indítványait ismét visszacsúsztatják a tarisznyájukba, amely ezúttal is egy tapasztalattal gazdagabb, egy reménnyel koldusabb lett.

A választmányi ülést azért hívták össze, mert a társulat a Múcsarnok tavaszi tárlatának anyagát akarja márciusban lehozni. Határozni persze nem lehetett. Ellenben megtudtuk, hogy az Alföldi Festők Egyesületéről mi itt a vélemény. Ez így hangzik:

— Örömmel üdvözljük az alakulatot és reméljük, hogy barátságos összetartásban fogunk együttműködni. Mind a két egyesületnek más a célja és így nem inkompatibilis, hogy az új egyesület tagjai megmaradjanak nálunk is.

A festők, szobrászok ezzel szemben már kiváltak a társulattól és az Alföldi Festők Egyesületében tömörültek. Az új egyesület programját és célját a következőkben összegezték előttünk:

— A gondolat a nagyemlékű Károlyi Lajostól ered, aki 1913-ban már meg akarta teremteni ezt az egyesületet. Most évek óta hiába erőlködtek a szegedi művészek, míg végre sok csalódás és kudarc után megtalálták a tömörülésben rejlő erőt és anyagi és erkölcsi érdekeik tudata összehozta őket. Képirok és képfaragók, építésszek és iparművészek egy táborba jöttek a magyar vidéki kultúra föllendítésére. Helyet akarnak az alföldi napon, művésztelepet, művészházat, rendszeres kiállítási alkalmat, azt akarják, hogy az otthon, az ucca, a színpad, a város szépítésének főladataival őket bizzák meg. Remélhető, hogy ez a tűz állandó, világító és melegítő pásztortűz marad a mai magyar éjben. És hogy a jobb hajnal is siettet. Az Alföldi Művészek Egyesülete békés megértéssel akar együtt dolgozni és alkotni a többi tényezővel és csak egy harcot akar: a közöny és a művészietlenség ellen.

A régi szegedi operaelőadásokról — a kötelelességszerű fütytyig.

Irá: dr. Gaál Endre.

Pár hónap előtt fütyty hangzott a színházban. A tettes a rendőrbírói tárgyaláson azzal védekezett, hogy véleményét a színházi bizottságban hangoztatta, ez azonban — zárt léven az ülés — nyilvánosságra nem került.

Az ülést e sorok írója vezette s az elhangzott támadás készteti arra, hogy most, amikor a másodfokú ítélet után a kedélyek valószínűleg lecsillapultak, az ügy elvi részére visszatérjen.

Az említett ülésen a színházigazgató előterjesztette a társulat névsorát, arra a kérdésre: ki lesz az operakarmester, azt felelte: Mátray Ernő!

— De hiszen Mátray operaénekes, nem karmester! — hangzott fel az aggodalom.

— Ezt nem tudtam, mint karmestert találtam itt és vettem át! — mondta az igazgató.

A színház alapításával egyidős színházi bizottság évek során sok fontos és értékes javaslatot tett a vidéki színház fejlesztése érdekében, emlékiratokkal, tervezetekkel ostromolta — a hatóság útján — a minisztériumokat, kezdeményezésére vezethető vissza, hogy a színházak ügye a belügyből a kultuszba került.

Eveken keresztül követelte az operaelőadásokat, amire előbb általánosságban, majd az operaelőadások számának előírásával kötelezte is a szerződés az igazgatókat.

A világ minden országában az operát tartják a színházak legmagasabb teljesítményének, erre áldoztak és áldoznak minden államban — Magyarországon is — legtöbbet, természetesen tehát, a szakbizottság is követelte.

Makó Lajost kivéve, minden színházigazgató adott is operát, több-kevesebb sikerrel. Palágyi azonban kijelentette, hogy Szegednek nem kell az opera.

Ezt nem igazolhatom, tapasztalatom szerint min-

dig az olyan előadás vonzotta legjobban a közönséget, amire az igazgató legnagyobb gondot fordított.

Krecsányi állandóan telt házak előtt adta a Görög rabszolgát, úgy, hogy utódjától hangosan követelte a közönség a darab színrehozását, Makó Lajos — az utód — ki is hozta s a második előadásokon kongott a nézőtér, ellenben zsúfolt házak előtt ment — Shakespeare és amikor muzsikusként került az igazgatói székbe, bizony legnagyobb közönsége az operaelőadásoknak volt egész amíg be nem ütött a gazdasági válság, ami a színházakat tönkretette.

De nemcsak Szegeden jutott csődbe a színház, hanem mindenütt az országban, minden direktor fizetése képtelen lett, megbukott a nyolc fővárosi színház gazdája, az Unió, Bécsben, Berlinben egész sorát csútkák be a színházaknak.

Lehet vitatni Andor Zsigmond teljesítményeinek értékét és jelentőségét, de tény, hogy nemcsak a százszor látott Troubadurt, Rigolettot hozta színre, de Lohengrint, Farsangi lakodalmat, Szilviát, stb., sőt közvetlen megvette a Kis Marat című operát és elsőnek hozta színre.

Ennek a jelentőségét ismét lehet bírálni, de kétségtelen, hogy az első előadásokon itt voltak a minisztérium és a budapesti nagy lapok képviselői, terjedelmes cikkeket méltányolták az előadás s előtttem a Pesti Hírlap országos hírű zene-kritikusa fejtette ki a zenei esemény jelentőségét.

Olvastam egy Mascagni-interjút a nyáron, amelyben a világhíres mester Európa operai viszonyairól nyilatkozott: »Magyarországon csak két helyen van opera: Budapesten és Szegeden.«

Ilyen előzmények után, amikor a város a gazdasági válság bekövetkeztekor nem tartotta meg-

Megérkezett a világhírű

selyem harisnya.

Lampel és Hegyi cégnél

minden színben kapható.
Minden pártért garancia.

adhatónak az igazgató által kért s a bizottság által javasolt százmilliót, most, amikor a város költségvetésbe 170.000 pengőt — több mint kétfélmilliót irányoztak elő a színházra, a szakbizottság részéről kétségtelenül jogosult volt az a kérdés, ki lesz az operakarmester és jogosult operakarmester kívánása.

Senki se vonja kétségbe, hogy Mátray Ernő képes operát vezényelni, hiszen képzett énekes, operarendező, igazolta is képességeit, — de: tömértelen sokszor hallottuk a Troubadurt, Rigolettot, stb. olasz operákat tűrhető előadásban, egyszer aztán vérbeli olasz karmester vette kezébe a vezénylőpálcat és egészen más, új előadást élveztünk. Híre ment, sietett mindenki megnézni.

A Sevillei borbélyt is láttuk sokszor, de egyszer eljött Szegedre az Operaház együttese Fleischer Antal karnagy vezetésével és mintha nem is ugyanaz a darab lett volna, amit eddig ismertünk.

Ez az ur kiváló karmester — másképp nem hívták volna például Barcelonába dirigálni és van az Operaháznak több kiváló karmestere és mégis folyton olvasom, hogy Kerner távozásával nagy a hiány s a zenei körök a főzeneigazgatói állás betöltését követelik.

A múlt évben előadta az Operaház Fidelit, a kritika képzeltetlen lesújtó volt, most meghívták a berlini városi Operaház karmesterét s a kritika valósággal áradozott a dicsérettől — végre megkaptuk Fidelit.

Az előfordult incidens háttere tehát nem kötődés, vagy felünni vágyás, hanem köteletség és felelősségérzet.

Szegeden sok dalárda működik, mindegyik jelentős munkása a zenei életnek, kiváló szorgalmas, képzett urak a karmesterek, de mégis csak különbség van, ha König Péter, vagy ha Csomák Elemér vezényel.

És nem tudom mit szólna a zene iránt érdeklődő ma már szépszámu közönség, ha a filharmonikusok hangversenyét az ezrededobos, a tambour major vezényelné és — nem Fichtner Sándor. Pedig az említett urat én már hallottam nem is egyszer kifogástalanul dirigálni.

KORZÓ MOZI

Január 16., 17., 18-án, hétfőn, kedden és szerdén

CONRAD VEIDT parádés alakítása:
Az orvos, aki ölt.

Párbaj a végzetel 10 felvonásban. — Azonkívül:

A levegő banditái.

Kalandor dráma 6 felvonásban.

Előadások kezdete vasár- és ünnepnap fél 3, fél 5, fél 7 és fél 9 órakor, hétköznap fél 5, fél 7 és fél 9 órakor kezdődnek.

Chrysler autó

új kiskocsi, vidéki turákra, akvizíciós utakra városi használatra (taxi) a legalkalmasabb. Megrendelhető Vörösnél, Attila ucca 3. Vagy 50-es telefonon.

Előrehaladott időny

miatt az összes raktáron levő kész férfi-, fiú- és gyermekruhák, télikabátok, szőrmésbekecsék

mélyen leszállított árban

kaphatók

VAJDA és FODOR

cégnél Szeged, Károlyi-ucca 1. szám, Városi bérház.

Elsőrendű url szabóság. Telefon 18-34.